

ที่

กรมร่างกฎหมาย

วันที่ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

รายงานเจ้าหน้าที่

เรื่อง

ข้อ ๑ กฎเสนาบติเป็นข้อบังคับสำหรับรักษาการให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติกำหนดไว้ เสนาบติมีทั้งอำนาจและหน้าที่ควบคุมการใช้กฎหมายนั้น ๆ จำเป็นจึงต้องมีอำนาจออกกฎ แก้ไข ยกเลิก ได้ตามยุคตามกาลแล้วแต่จะเห็นสมควร

ข้อ ๒ ประกาศเสนาบติเป็นบัญญัติซึ่งมีแม่บทให้ discretionary power แก่เสนาบติเป็นผู้กำหนดขยายความหรือจำกัดข้อบังคับที่กฎหมายระบุไว้เฉพาะเรื่องเฉพาะราย ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องควบคุมรักษาการตามพระราชบัญญัติเหมือนเช่นกฎเสนาบติ อำนาจนี้มีได้อย่างจำกัดเป็น Exception แปลใช้ตามตัวหนังสือ จะต้องปฏิบัติตามที่ตัวบทอนุญาตให้เท่านั้น

ข้อ ๓ ปัญหาที่กระทรวงพระคลังฯ ถามมา เป็นเรื่องเกี่ยวกับประกาศเสนาบติตามความในข้อ ๒ อำนาจและหน้าที่มีเพียงจะประกาศการยกเว้นเท่านั้น ถ้าจะให้มีความยกเลิกการยกเว้นด้วยจะต้องแก้ไขข้อความในร่างเสียใหม่

(ก) แก้ตามตัวอย่างในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗,๘

(ข) เติมคำว่า "เป็นครั้งคราวแล้วแต่จะกำหนด" ร่างมาตรา ๓ คงอ่านได้ความดังนี้ "ให้เสนาบติมีอำนาจประกาศยกเว้นหรือห้ามในเรื่องเหล่านี้ได้เป็นครั้งคราวแล้วแต่จะกำหนด"

(ค) เติมคำว่า "ระวางระยะเวลาที่เห็นสมควร" ในอนุมาตรา ๑ หลังคำว่า "แห่งใด"

"ระวางระยะเวลาที่เห็นสมควร" ในอนุมาตรา ๒ หลังคำว่า "แห่งใด"

"ชั่วคราวหรือตลอดเวลา" ในอนุมาตรา ๔ และ ๕ หลังคำว่า "แห่งใด"

แต่เห็นว่า ควรแก้ความในวรรคสุดท้าย เติมคำว่า จนกว่าจะได้มีประกาศแก้ไขเพิ่มเติมยกเลิกหรือกำหนดขึ้นใหม่วิธีเช่นเดียวกันนี้ หลังคำว่า "ต่อไป" จะเหมาะสมมาก